

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: I ANLEDNING AF HENDES KONGELIGE MAJESTÆTS DRONNING JULIANA MARIA ... 1777

Citation: Ewald, Johannes: "I ANLEDNING AF HENDES KONGELIGE MAJESTÆTS DRONNING JULIANA MARIA ... 1777", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald05val-shoot-workid72726.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

I ANLEDNING AF HENDES KONGELIGE MAJESTÆTS DRONNING JULIANA MARIA HØIE FØDSELS-FEST DEN 4. SEPTEMBER 1777

ER det dig selv, min Sangerske, som svæver
I Skyggen? - eller fordres jeg
Af Cimbrers Aand til Sang? - thi Harpen bæver
Paa sin bemooste Eeg. -

Thi høit og lifligt klang de slappe Strænge,
Som naar de ane Danskes Fryd,
Og Nordens Hymner - og de gjemme længe
Den festelige Lyd. -

Og vældig var den Varselklang - mit Hierte
Slaaer høit mod det udspændte Bryst -
Og Øiet smelter alt af Glædens Smerte,
Af skiulte Flammers Lyst -

Siig Harpe! - thi den Ild, som jeg fornemmer,
Den søde Ild oplyser mig -
Siig! - var det ei, de Danskes Jubel-Stemmer,
Hvis Gienlyd fyldte dig? -

Og unge Barde! - du, hvis Tanke brænder
Ved Glimtet af Skioldungers Dyd -
Skiul ei din Siel af Ild! - mit Hierte kiender
Din Læbes elskte Lyd! -

Siig! - var det dig, hvis varme Aande rørte
Den gyldne Stræng? - og krævte Sang? -
Var det en Gienlyd af din Siel jeg hørte
I Harpens høie Klang? -

101

Og du - - thi blant de glade Millioner,
Som høit forkynde Nordens Vel!
Udfandt jeg let din Røst - de stærke Toner,
Som talte til min Siel. -

Og du, som henrykt af din Fryd fremkalder
Mig zitrende til Thronens Fod,
At synge høit blant alle Nordens Skialder -
Høit om vor Dannebod! -

Den Sang er Pligt, som Danmarks Glæder byde -
Men svar mig Barde, du, som seer
Min Læbe zitre - mine Taarer flyde -
Kan Sang fortolke meer? -

Saa hør da! - thi jeg stræber alt at lære,
Den slappe Stræng harmonisk Lyd,
Og Cimbrers Salighed, og Nordens Ære,
Og JULIANES Dyd. -

Thi heller er det ei kun Sværdets Helte,
Ei kun Skioldungens Herlighed;
Hvis varme Straaler Bragas Sønner smelte,
I høie Hymner ved. -

Og dine Døttre bødst du tit nedstige,
O Freia! - bødst dem smilende
Udbrede Glæder i din Odins Rige,
Og Fryd blant Cimbrenne! -

Mild hørte du de kiekke Barder prise
Dit Kiøn ved gyldne Harpers Klang -
Vor Thyre - vor Margrete - vor Lovise
Med Glædens kielne Sang -

Og mig, som Nornen smilende bestemte
Det største Lod - og mig, hvis Bryst -
Og mig, hvis Harpe hun huusholdrisk
Til JULIANES Lyst. -

102

Og mig skal Freia - mig skal Himlen høre! -
Fredsælle Dronning - og vort Vel! -
Din Roes - Dit Navn, skal fylde Guders Øre,
Og smelte Støvets Siel! -

Høit skal min spendte Stræng fortælle Jorden,
Hvor god - hvor viis - hvor stor Du er! -
Og at dit mindste Vink befrugter Norden
Med nye Velsignelser! -

Og, at Din Glands adspreder skumle Taager -
Og at Din Straale byder Fred -
Og, at Dit Smiil opelsker og bevaager
Dit Folks Lyksalighed! -

Dog først - thi hvad formaaer de s vage Toner
Mod denne Storm af Frydeskrig? -
Dog først forstumme Nordens Millioner,
At man maae høre mig! -

Og siig saa Barde, naar du nu fornemmer
Min Vellyst i harmonisk Klang;
Om ei et Folks - en Verdens Jubel-Stemmer
Var meer, end al min Sang. -

De hæse Raab - »vor Moder! - vor Veninde! -
»Vor Roes! - vort Held! - vor Fryd! - vort
Haab«

Klang selv din Pindars Luth, min Sangerinde,
Saa skjønt, som disse Raab? -

Den Pris, som zitrer paa de aabne Læber -
De Taarer, som fortolke den, -
De heede Suk - det Stamlende, som stræber
At naae til Himmelen! -

Ah! det er meer end Velklang! - det alene,
Fortolker JULIANES Dyd! -
Kunst maaler ei, du ziirlige Camoene,
Dens Glands, og Nordens Fryd! -

103

Kast Harpen! - bryd den Dæmning, som indskrænker

Min Vellyst! - bort i skjønnne Baand! -
Bort gyldne Strænge! - bort i gyldne Lænker,
Som fængslede min Aand! -

Med Gother vil jeg stamle Fryd - og mænge

Min Siel med Cimbrers vilde Raab! -
»Du er vor Dannebod! - Du blive længe
»Vor Lyst - vort Held! - vort Haab.« -